

خبر کوتاه

حسن روحانی خواستار شد

نظارت و رعایت کامل

فاصله گذاری هوشمند اجتماعی

● پایگاه اطلاع‌رسانی ریاست‌جمهوری: رئیس‌جمهور پس از دریافت گزارش‌های جداگانه‌ای از وزیران کشور و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی درباره اجرای طرح فاصله‌گذاری هوشمند از روز شنبه (امروز) و آغاز فعالیت کسب‌وکارهای کم‌ریسک در همه استان‌ها به‌جز تهران، تاکید کرد که این طرح باید با نظارت دقیق و رعایت کامل پروتکل‌های بهداشتی اعلام‌شده از سوی وزارت بهداشت و ستاد ملی مبارزه با کرونا اجرا شود.

وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی در این گفت‌وگو گزارشی را از آخرین وضعیت استان‌ها و تهران در روزهای گذشته و میزان آمادگی و ارزیابی از اجرای طرح فاصله‌گذاری هوشمند اجتماعی ارائه کرد.

حسن روحانی در گفت‌وگو با سعید نمکی، ضرورت هماهنگی لازم با سایر دستگاه‌ها و نظارت دقیق و جدی از سوی وزارت بهداشت برای رعایت تمامی پروتکل‌های بهداشتی از سوی کسب‌وکارهای کم‌ریسک را در دوره اجرای این طرح، مورد تاکید قرار داد.

عبدالرضا رحمانی فضلی نیز در این گفت‌وگو گزارشی را از کار کمیته امنیتی و اجتماعی ارائه و بر آمادگی وزارت کشور برای اجرای دقیق طرح فاصله‌گذاری هوشمند اجتماعی تاکید کرد.

رئیس‌جمهور در این گفت‌وگو، هماهنگی منسجم‌تر وزارت کشور با وزارت بهداشت برای پیشبرد طرح فاصله‌گذاری هوشمند اجتماعی و بازفعالیت کسب‌وکارهای کم‌ریسک از روز شنبه را ضروری خواند و تاکید کرد: تمامی پروتکل‌های بهداشتی باید به‌طور دقیق در همه این کسب‌وکارها، امکان عمومی و به‌ویژه در وسایل نقلیه عمومی اجرا و مراعات شود.

با حکم رئیس‌جمهور

کاظم خاوازی به‌عنوان وزیر جهاد کشاورزی منصوب شد

● ایرنا: رئیس‌جمهوری با استناد به اصول ۸۷ و ۱۳۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با عنایت به رأی اعتماد مجلس شورای اسلامی، در حکمی دکتر کاظم خاوازی را به‌عنوان «وزیر جهاد کشاورزی» منصوب کرد.

در متن حکم حسن روحانی آمده است: با استناد به اصول هشتادوهفتم و یکصدوسی‌وسوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با عنایت به رأی اعتماد مورخ ۲۰ فروردین ۱۳۹۹ مجلس شورای اسلامی، جناب‌عالی به سمت «وزیر جهاد کشاورزی» منصوب می‌شوید تا با به‌کارگیری همه استعداد و صلاحیت خویش و استفاده از مدیران شایسته، در پیشبرد برنامه دولت دوازدهم و اولویت‌ها و مأموریت‌های ابلاغی رئیس‌جمهور اقدام نمایید. امید است با اتکال به خداوند متعال، در هماهنگی با هیأت محترم وزیران و با حرکت در مسیر اعتدال و رعایت کامل «مشور اخلاقی دولت‌تدبیر و امید» در انجام شایسته وظایف قانونی و خدمت به اسلام و ملت شریف ایران موفق باشید.

شورای عالی امنیت ملی هفته گذشته جلسه‌ای نداشت است

● ایسنا: علیرضا معزی، معاون ارتباطات و اطلاع‌رسانی دفتر رئیس‌جمهوری، در حساب کاربری خود در توئیتر در تکذیب نقل‌قول منتشرشده از زبان حسن روحانی در یکی از شبکه‌های فارسی‌زبان خارج از کشور نوشت: «هفته گذشته، یک جلسه ستاد ملی کرونا، یک جلسه با رؤسای کمیته‌های آن، دو جلسه هیأت دولت و یک جلسه ستاد اقتصادی به ریاست روحانی برگزار شده و شورای‌عالی امنیت ملی جلسه‌ای نداشت است. بدیهی است که هر نقل‌قول از جلسه‌ای که اساسا برگزار نشده، کذب محض و دروغ آشکار است.»

معاون اجرائی ارتش:

آمادگی کامل ارتش برای امداد رسانی به مناطق در معرض سیل

● ایسنا: امیر سرتیپ محمودی، معاون اجرائی ارتش جمهوری اسلامی ایران، با بیان اینکه یگان‌های ارتش در آمادگی کامل به‌سرمی‌برند، افزود: تدابیر لازم در خصوص امدادرسانی و کاهش خسارات در مناطقی که طبق پیش‌بینی سازمان هواشناسی احتمال وقوع سیل و آب‌گرفتگی‌های شدید را دارند، صورت گرفته است. او افزود: فعالیت‌های ارتش جمهوری اسلامی ایران درخصوص مقابله با ویروس کرونا و اقدامات گسترده و اساسی در این زمینه موجب نخواهد شد تا از سایر مأموریت‌ها جهت حفظ جان و مال مردم عزیز غافل‌شویم و ارتش مثل همیشه به تمام توان و آمادگی در خدمت ملت شریف ایران اسلامی با اقتدار پای‌کار است. معاون اجرائی ارتش گفت: تجهیزات مهندسی، تیم‌های درمانی، شناورها، ادوات ترابری و تیم‌های بالگردی جهت پشتیبانی به‌صورت کامل در مناطق مستقر شده و در آمادگی کامل هستند.

کا می‌خواهم صحبتمان را با یادآوری مطلبی - که دقیقا به یاد ندارم کجا خوانده بودم - شروع کنم. به این مضمون که «در اعتراضات آبان‌ماه ۹۸، مردم حاشیه شهرها، خشمشان را با تخریب بانک‌ها و دستگاه‌های ATM نشان می‌دادند. مردمی که به دلایل اقتصادی کمترین نسبت را با بانک‌ها داشتند». کنش‌هایی از این دست، نشان‌دهنده چیست؟ آیا بازخورد وضعیت بد اقتصادی مردمی است که سروکارشان کمتر به بانک‌ها می‌افتد یا نوعی اشاع سرخوردگی است از مفهوم و نماد سرمایه‌داری؟

شاید اگر به‌طور خاص به اعتراض‌های آبان‌ماه اشاره نمی‌شد و بحث سطح‌کلی‌تری داشت، دقیق‌تر می‌توانستم تشریح کنم. چون اظهار نظر درخصوص اعتراضات آبان‌ماه، از یک طرف به دلیل عدم دسترسی به گزارش‌های دقیق، رسمی و قابل‌اتکا و از طرف دیگر فراوانی اطلاعات نامنسجم و غیررسمی کمی دشوار است و بنابراین نمی‌توانم با اطمینان بگویم که فرض نهفته در سؤال قرین صحت است. سه نکته مهم مرا از قبول صددرصد این گزاره که در اعتراضات آبان‌ماه حاشیه‌نشین‌ها آگاهانه به بانک‌ها حمله و آنها را تخریب کردند، باز می‌دارد. یک نکته همان است که عرض کردم و آن نبود گزارش‌های رسمی است. نکته دوم، اینکه آیا تخریب بانک‌ها واقعا توسط حاشیه‌نشین‌ها انجام شد یا دست‌های دیگری هم در کار بود. چون در تخریب برخی شعب، سلاح‌های انفجاری به کار رفته بود که دسترسی حاشیه‌نشین‌ها به این سلاح‌ها محل تردید است. دوربین‌های شعب نشان می‌دهد که بسیاری از افراد، به صورت حرفه‌ای سراغ برخی قسمت‌های شاخه‌شده شعب مانند مهرها و فرم‌ها یا صندوق‌ها می‌رفتند که این دیگر معنی‌اش اعتراض نیست، برخی گزارش‌های غیررسمی هم مؤید این مطلب است. اما نکته سوم که از نظر رفتاری و اجتماعی مهم‌تر به نظر می‌رسد، این است که حتی اگر فرض کنیم تخریب و حمله توسط حاشیه‌نشینانی صورت گرفته که با تنگدستی مواجه‌اند، آیا این حرکت نتیجه تصمیمی آگاهانه بود، یا یک واکنش بدون تأمل بوده است. زیرا سؤال شما را موقعی می‌توان دقیق‌تر جواب داد که فرض کنیم این افراد برای حمله و تخریب گزینه‌های مختلفی داشتند اما آگاهانه تصمیم گرفتند به بانک‌ها حمله کنند و نه به گزینه‌های دیگر. برخی گزارش‌ها و تصاویر، این فرض را هم با عدم قطعیت مواجه می‌کنند. برای مثال ممکن است سؤال شود که چرا به شهرداری‌ها یا برخی ساختمان‌های اداری حمله نشد. برخی گزارش‌ها نشان می‌دهد که در مقابل مراکز حساس مانند مخابرات و شهرداری و... نیروهای انتظامی با قدرت ایستاده بودند و مانع می‌شدند اما در مورد بانک‌ها، این‌گونه نبوده است.

اما اگر از این اماوکارهای مهم بگذریم و فرض سؤال شما را تا حدود زیادی درست تلقی کنیم، من نکاتی را باید در این خصوص عرض کنم. اول اینکه چنین رویدادی قطعا یک رویداد ساده و با یک متغیر نیست. بنابراین یک پژوهش روش‌مند علمی لازم است تا پاسخی متنق به چرایی و انگیزه حمله‌کنندگان داده شود. اما اگر نخواهم به یافته‌ها و تجارب شخصی خودم - که البته علمی نیست- اتکا کنم، بله، موافقم که بخشی از مردم نگاه مثبتی نسبت به بانک‌ها ندارند و اگر دستشان برسد، از خسارت‌زدن به آن مضایقه نمی‌کنند. این مسئله سال‌هاست که ذهن مرا مشغول کرده است که چرا بانک‌ها همیشه یکی از نمادهای اعتراض‌ها هستند؟ جالب است که همه ما افرادی متشرع را دیده‌ایم که وقتی می‌خواهند مثلا در قنادی، مزه یک شیرینی کوچک را امتحان کنند، از فروشنده اجازه می‌گیرند تا حلال باشد. اما همین آدم‌ها، وقتی از بانک تسهیلات می‌گیرند، رغبتی برای بازپرداخت ندارند و به هزارویک روش متوسل می‌شوند تا پول بانک را پس ندهند. این هم از نوع همان خسارت‌زدن است. چرا؟! در مورد فرار مالیاتی با استفاده از بیمه‌های مختلف هم گاهی چنین است. تحلیل من این است چون بخشی از مردم، بانک‌ها را نماد دولت - دولت به معنی حکومت و نه فقط قوه مجریه- می‌دانند و هرگونه اعتراض به دولت را با حمله به بانک‌ها نشان می‌دهند. دوم، ترویج این باور غلط که - حتی گاهی نخبگان هم به آن دامن می‌زنند - بانک‌ها بدون بررسی ضوابط و با لحاظ روابط، تسهیلات میلیاردی در اختیار افراد خاص قرار می‌دهند، درحالی‌که برای پرداخت وام قرض‌الحسنه ازدواج، اسماک می‌ورزند و بهانه می‌آورند. باور غلطی که البته می‌تواند موجب عصبانیت شدید مردم شود. سوم؛ ممکن است نکته نهفته در متنی که خوانده‌اید، هم تا حدودی درست باشد و آن تلقی بانک به عنوان نماد سرمایه‌داری است. البته تناقضی هم اینجا وجود دارد و آن اینکه همین افراد، دریافت و پرداخت‌هایشان را ولو ناچیز از طریق بانک‌ها و خودپردازها انجام می‌دهند. اما، خب، نگاه مثبتی هم ممکن است نداشته باشند.

کا شما می‌گفتید اعتقاد دارید به عملکرد اقتصادی هیچ دولتی نمی‌توان نمره ۲۰ داد. آیا این در مورد کشورهای اروپایی و آمریکا و کشورهای مثل چین که به لحاظ اقتصادی متحول شده‌اند، هم صدق می‌کند؟ چرا؟ بله. درست است. اول باید بدانیم که اینجا با دو مفهوم سروکار داریم؛ نمره ۲۰ و مدیریت اقتصاد. من به دلیل اینکه معلمی هم می‌کنم، دو گونه تلقی از نمره دارم. گاهی سؤال‌هایی از دانشجویان دانش‌آموز می‌پرسم که جواب‌های صریح و مشخصی دارند. مثلا می‌پرسم پایتخت آلمان کجاست یا در حسابداری که رشته من هم هست، از دانشجوی می‌خواهم از روی اعداد

سیاست . اقتصاد

ریشه‌یابی اعتراضات اقتصادی دولت روحانی در گفت‌وگو با حجت‌الله صیدی

آنچه مردم ضعیف را معترض کرد

گروه سیاست و اقتصاد: حجت‌الله صیدی را نمی‌توان یک کارشناس اقتصادی صرف دانست. نگاهش به موضوعات، جامعیت سیاسی، اجتماعی و اقتصادی دارد. اگرچه او را به‌عنوان مدیرعامل بانک صادرات می‌شناسند، اما جامعیتی که در تحلیل‌هایش وجود داشت، سمت‌وسوی مصاحبه را به مسائل سیاسی کشاند و پای اعتراضات آبان‌ماه و دیگر اعتراضات با منشأ اقتصادی به صحبت‌مان باز شد.

صیدی علت اعتراضات اقتصادی در دولت روحانی را به یک یا دو دلیل محدود نمی‌داند، اما عمده‌ترین علت طغیان موج اعتراض را در این دولت، ناشی از انباشته‌شدن مشکلات از دولت‌های قبل عنوان می‌کند. با تمام بارانهایی که دولت احمدی‌نژاد توزیع کرد و تمام اقدامات به‌ظاهر حمایتی، بی‌کاری گسترده شد، بهره‌وری کاهش یافت، مصرف‌گرایی و واردات رو به فزونی گرفت و با عمیق‌شدن شکاف طبقاتی، مردم ضعیف عصبانی‌تر شدند.

در گفت‌وگوی مفصلی که در ایام نوروز با این تحلیلگر انجام شد، به ریشه‌یابی آنچه در دولت روحانی به لحاظ اقتصاد سیاسی اتفاق افتاده، پرداخته شده است.

به‌گونه‌ای‌که رگ‌رگ‌نبوی سیاسی هم می‌گیرد؟
آیا نشست‌گرفته از دولت‌های قبلی است؟ آیا مطالبات انباشت‌شده ظهور و بروز یافته؟ آیا فشار تحریم‌هاست؟ یا پیامد ضعف شیوه حکمرانی ما بوده است که سر‌باز کرده و احساس نابرابری و بی‌عدالتی اکنون دیده می‌شود؟

درباره اعتراضات آبان‌ماه و عملکرد دولت روحانی، واقعیت این است که الان نمی‌شود ارزیابی دقیقی انجام داد؛ باید بعد از اتمام دوره و بروز نتایج نمره داد. دولتی که با بحران‌های مختلفی درگیر بوده و حدود دوسوم این بحران‌ها هم خارج از دست دولت بوده است، البته قدری بداقیالی را هم باید به آن اضافه کرد. اما اگر الان ملزم به ارزیابی باشیم، باید به توان مدیریت دوم، اقتصاد است که به قول دانشندان، اصلا علت وجودی‌اش مفهومی است به نام کمیابی یا اصطلاحا Scarcity که من اجازه می‌خواهم کلمه محدودیت را به کار ببرم. خب وقتی ما در هر حالتی با محدودیت مواجهیم، مجبوریم دست به انتخاب بزنیم، آن هم با پیش‌بینی آینده که این هم همیشه قدری ابهام دارد. هیچ‌کس نمی‌تواند آینده را دقیقا پیش‌بینی کند؛ بنابراین بحث احتمالات مطرح می‌شود. این باعث می‌شود که مدیران یا دولت‌ها دست به انتخاب‌هایی بزنند که ممکن است با گذشت زمان و مشخص‌شدن حقایق و واقعیت‌ها، کم‌وبیش قابل نقد باشد. نمونه‌هایی مانند بحران سال‌های ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ آمریکا و اروپا یا ۱۹۹۷ در آسیای جنوب شرقی یا مثلا منغی‌شدن نرخ بهره در ژاپن و استرالیا و نظایر این که همیشه قابل نقد بوده‌اند و اشتباه دولت‌ها یا نهادها تلقی شده‌اند. اینجاست که ما در هر صورت با نمره کمتر از ۲۰ مواجهیم. بنابراین معتقدم هیچ‌گاه نمره ۲۰ نداشته و نخواهیم داشت. مهم این است که نمره قبولی داشته باشیم.

کا در چهار دهه گذشته دولت‌های مختلفی سر کار بوده‌اند؛ دولت آقای موسوی(که به‌نوعی دولت دفاع مقدس و جنگ بود)، دولت آقایان هاشمی، خاتمی، احمدی‌نژاد و روحانی. می‌خواهیم عملکرد دولت‌ها (جز دولت آقای موسوی) را بررسی کنیم. گویا به باور شما نمره عملکرد اقتصادی این دولت‌ها در مجموع ۱۳ تا ۱۴ بوده و هیچ‌گاه ۲۰ نبوده است. این نمره از کجا می‌آید. آیا میانگینی است که از برآیند فرازنوشیب عملکرد اقتصادی دولت‌ها در چهار دهه برمی‌آید یا این نمره حاصل تفکیک اوضاع اقتصادی ما در دولت‌های متفاوت است؟

بله، اگر به عملکرد اقتصادی این ۴۰ سال نمره‌ای در حدود ۱۳ یا ۱۴ می‌دهم که با قدری تسامح ۱۵ هم می‌شود داد که نمره‌ای پذیرفتنی است اما مطلوب نیست، چند نکته دارد. اولاً منظرم نتایج حاصل از عملکرد اقتصادی مجموعه ارکان کشور و نظام است و نه فقط دولت به‌عنوان قوه مجریه - که البته دولت‌ها همیشه نقش و مسئولیت بیشتری در این زمینه داشته‌اند و دارند- اما گاهی بار تصمیم‌گیری سایر ارکان هم بر دوش دولت‌ها قرار می‌گیرد. ثانیاً وقتی عددی را برآورد می‌کنیم، منظور نمره هر دوره یا هر سال نیست بلکه معدل و میانگین را در نظر می‌گیریم، بنابراین می‌توانیم دولت‌ها و دوره‌هایی را بباییم که نمره‌شان به بالاتر از ۱۷ می‌رود و در برخی موارد هم به ۱۰ نزدیک می‌شود یا حتی کمتر. با شما موافقم که عملکرد دولت زمان جنگ را باید به‌طور ویژه بررسی کرد؛ بنابراین به آن ورود نمی‌کنم. اما از منظر معدل عملکرد، بین دولت‌های مرحوم هاشمی‌رفسنجانی تا دولت آقای روحانی، جز دولت‌های نهم و دهم، بقیه نمره پذیرفتنی‌ای دارند که البته دولت‌های هفتم، هشتم و یازدهم شاید بیشترین امتیازها را کسب کنند، هم از منظر رشد اقتصادی، برقراری عدالت اجتماعی و کنترل تورم و هم افزایش اشتغال. حالا اگر نیاز شد، می‌توان تک‌تک دولت‌ها را تشریح کرد.

کا آیا تحلیلی از وضعیت اقتصادی دولت‌های پیشین دارید که در کدام‌یک طبقات فرودست‌تر خسارت می‌دیده‌اند و اینکه چرا در دولت روحانی بیشتر شاهد اعتراض‌های اقتصادی هستیم؛

خروج آمریکا از برجام تا تحریم‌های جدید، مسئله همسایگان، سیل، زلزله و اخیرا هم بحث کرونا، معتقدم نمره دولت در این زمینه نمره خوبی است.

کا برام جالب است، شما در جایگاه کسی که یکی از مهم‌ترین پست‌های اجرائی و بانکی را بر عهده دارید، عملکرد اقتصادی دولت روحانی را تلویحا موجه قلمداد می‌کنید و نمره خوبی به کارنامه‌اش می‌دهید و آن را در زمره سه دولت موفق در عملکرد اقتصادی نام می‌برید. با این توضیح که دولت آقای روحانی بحران‌های زیادی را پشت سر گذاشته و احتمالا در سال ۹۹ بحران‌های تازه‌ای هم پیش‌رو خواهد داشت. می‌خواهم بدانم دولت آقای روحانی را در مواجهه با بحران‌ها، با کدام‌یک از دولت‌ها می‌توان مقایسه کرد. بعید می‌دانم دولت دیگری با این‌همه بحران‌های متفاوتی درگیر بوده باشد. البته قصدم دفاع از دولت ایشان نیست؛ چون من بیشتر منتقد ایشان هستم تا مدافع صرف. متغیرهای خارج از کنترل را هم لحاظ می‌کنم و دوم اینکه منکر نارسایی‌ها و برخی اشکالات نیستم. اما واقعا دولت یازدهم را آقای روحانی عالی شروع کرد و خوب هم پیش برد. اگر دشمنی‌های خارجی و بعضا منطقه‌ای از یک طرف و نامهربانی‌ها و برخی موانع داخلی نبود، حتما امروز نتایج درخشانی را شاهد بودیم. من این موارد را از منظر سیاسی یا احساسی عرض نمی‌کنم، بلکه با تحلیل و شواهد کافی این ادعا را دارم. می‌دانیم که مهم‌ترین و ارزشمندترین دستاورد دولت روحانی برجام بود. برخلاف خیلی‌ها، من وجه اقتصادی برجام را از آنچه سیاسی یا امنیتی آن کمتر نمی‌دانم. دولت بلافاصله و به موازات مذاکرات، شروع کرد به تنظیم قرارداد‌های بالادستی نفت با همان IPC. خب، ببینید جقدر طول کشید تا در مجلس تصویب شود؟ شما فکر می‌کنید اگر ما تا دو سال پیش مثلا ۲،۱۰ تا قرارداد بزرگ با توتال و شل و بی‌بی‌داشتم، اروپایی‌ها به راحتی در مقابل ترامپ کوتاه می‌آمدند. متأسفانه موانع به‌گونه‌ای ایجاد شد که وزارت نفت نتواند به‌موقع اقدام کند و فرصت‌ها از دست رفت.

ببینید، وقتی عرض می‌کنم عملکرد اقتصادی دولت یازدهم نمره پذیرفتنی می‌گیرد، حتما دو نکته را مد نظر دارم. نخست اینکه در قضاوت‌م محدودیت‌ها و متغیرهای خارج از کنترل را هم لحاظ می‌کنم و دوم اینکه منکر نارسایی‌ها و برخی اشکالات نیستم. اما واقعا دولت یازدهم را آقای روحانی عالی شروع کرد و خوب هم پیش برد. اگر دشمنی‌های خارجی و بعضا منطقه‌ای از یک طرف و نامهربانی‌ها و برخی موانع داخلی نبود، حتما امروز نتایج درخشانی را شاهد بودیم. من این موارد را از منظر سیاسی یا احساسی عرض نمی‌کنم، بلکه با تحلیل و شواهد کافی این ادعا را دارم. می‌دانیم که مهم‌ترین و ارزشمندترین دستاورد دولت روحانی برجام بود. برخلاف خیلی‌ها، من وجه اقتصادی برجام را از آنچه سیاسی یا امنیتی آن کمتر نمی‌دانم. دولت بلافاصله و به موازات مذاکرات، شروع کرد به تنظیم قرارداد‌های بالادستی نفت با همان IPC. خب، ببینید جقدر طول کشید تا در مجلس تصویب شود؟ شما فکر می‌کنید اگر ما تا دو سال پیش مثلا ۲،۱۰ تا قرارداد بزرگ با توتال و شل و بی‌بی‌داشتم، اروپایی‌ها به راحتی در مقابل ترامپ کوتاه می‌آمدند. متأسفانه موانع به‌گونه‌ای ایجاد شد که وزارت نفت نتواند به‌موقع اقدام کند و فرصت‌ها از دست رفت.

ادامه در صفحه ۶

الو شرق ۸۸۹۴۸۲۷۳

sharghline@sharghdaily.ir

پایانک، ۰۴۶۹۹۰۳۰۰

● تلاش مسئولان منطقه ۱۴ تهران: هفته گذشته آقای رضایی، شهردار ناحیه یک منطقه ۱۴ تهران، برای پیشگیری از گسترش ویروس بیماری کرونا با همکاری اداره اوقاف و گروه جهادی در کاری مشترک در ناحیه و در اماکن پرفرت‌وآمد اقدام به نصب و راه‌اندازی روشویی، شیر آب شهری و مانع دستشویی کرده است. کارهای بهداشتی این جنبینی در سطح شهر بی‌تردید نماد بهداشت است و مردم را ترغیب به رعایت موارد بهداشتی خواهد کرد.

علی‌اکبر فرقانی

● از اول اسفند ۹۸ بر اثر بارندگی فراوان زمین‌های مشهد عمیقا خیس شده و تا آخر فروردین نیاز به آبیاری ندارد. چرا سازمان آب مشهد در این دو ماه جاه‌های عمیق مشهد به‌ویژه در بلوار توس را جبرا خاموش نمی‌کند؟! مسئولیت این مشکل آب زیرزمینی مشهد برعهده سازمان آب مشهد است! اصلا مدیران سازمان در این دو ماه ستری به یک مزرعه اطراف مشهد مشهد زده‌اند؟! یک بیل به زمین زده‌اند؟! آن‌قدر به اراضی زعفران در سال جاری آب بستند که باتلاق شده! جاه‌های آب این منطقه مشهد کنتور هوشمند هم دارد!!!

یک مخاطب

● شیوع کرونا و هر بیماری دیگر بیشتر از راه مصرف مواد غذایی و تماس‌های آلوده انتقال می‌یابد؛ بنابراین مواد غذایی بسته‌بندی‌نشده مثل نان و غذاها و شیرینی‌جات باید همواره مورد نظارت کارشناسان و بازرسان بهداشت قرار بگیرند.

یک مخاطب

● برای اعلام قرنطینه‌کردن شهرها که برای مهار این ویروس خطرناک و بیماری مهلک کاملا لازم و ضروری به نظر می‌رسد و ماندن مردم در خانه‌های‌شان، ابتدا باید شرایط آن فراهم می‌کردند و بعد این تصمیم ناگهانی را می‌گرفتند و برای جبران کسر بودجه خانواده‌ها که نشان آور آنها با ماندن در خانه و قرنطینه خانگی طبیعتا دیگر درآمدی ندارد، مانند دیگر کشورها مبالغ لازم را برای خرید مایحتاج آنها یا تأمین نیازها و اجاره‌خانه یا بخشودگی آن یا پرداخت از سوی دولت و با تأمین وسایل نقلیه برای موارد خیلی ضروری و جلوگیری از پرداخت جریمه‌های بسیار سنگین برای حرکت خودروها در این ایام کم‌نظیر و روزهای سخت و طاقت‌فرسا و دشوار با مردم عزیزمان بیشتر همکاری می‌کردند.

محمود بلیغان – اصفهان

خرید انواع بیمه‌نامه

با اپلیکیشن آپ

عُمر / آتش‌سوزی / شخص ثالث

دانلود از 733.ir

